	ကိလေသာခပ်သိမ်းငြိမ်းတော်မူသော, တရားအလုံးစုံကိုသိတော်မူသော, ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။	**နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ**
1	ထပ်ခါထပ်ခါဘဝဖြစ်ရခြင်းသည် ဆင်းရဲလှ၏၊ ခန္ဓာအိမ်တည်ဆောက်သူကို ရှာဖွေသောငါသည် မြင်နိုင်သောဉာဏ်ကို မရသေးသဖြင့် ဘဝများစွာသံသရာကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။	အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။ ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခါဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
2	ခန္ဓာအိမ်ကိုတည်ဆောက်တတ်သော ဟယ်တဏှာ လက်သမား... ယခု ငါသည် သင့်ကိုမြင်ပြီ၊ ခန္ဓာအိမ်ကို နောက်တဖန် သင်ဆောက်လုပ်ရမည် မဟုတ်၊ သင်၏ကိလေသာ အခြင်ရနယ်တို့ကို ချိုးဖျက်ပြီးပြီ၊ အဝိဇ္ဇာအိမ်အထွဋ်ကို ဖျက်ဆီးပြီးပြီ၊ ငါ့စိတ်သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ၊ တဏှာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီ။	ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။ သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ။ ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယမဇ္ဈဂါ။
3	လုံ့လရှိသော, မကောင်းမှုကင်းသော ရဟန္တာအား တရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ “အကြောင်းနှင့်တကွသောတရားကို ပိုင်းခြားသိသောကြောင့် ထိုရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်းတို့ ကင်းပျောက်ကုန်ပြီ။”	ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ, အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ၊ အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ, ယတော ပဇာနာတိ သဟေတုဓမ္မံ။
4	လုံ့လရှိသော မကောင်းမှုကင်းသော ရဟန္တာအား တရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ “အကြောင်းကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသိသောကြောင့် ထို ရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်းတို့ ကင်းပျောက်ကုန်ပြီ။”	ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ, အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ၊ အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ, ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။
5	လုံ့လရှိသော မကောင်းမှုကင်းသော ရဟန္တာအား တရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ “ကောင်းကင်ကိုတောက်ပစေသောနေမင်းသည် အမိုက်မှောင်ကိုဖျက်ဆီးလျက် တည်နေသကဲ့သို့ ထိုရဟန္တာသည် မာန်စစ်သည်တို့ကို ဖျက်ဆီးလျက်တည်နေပြီ။”	ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ, အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝိဓူပယံ တိဋ္ဌတိ မာရသေနံ, သူရိယောဝ ဩဘာသယမန္တလိက္ခံ။

6	ခဲယဉ်းစွာရှာဖွေသိမြင်ခဲ့သော ဤအမှန်တရားကို ယခုအခါထင်ရှားပြခြင်းငှာမသင့်တော်သေး၊ ဤ အမှန်တရားကို ရာဂဒေါသလွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခံနေရသူ တို့သည် လွယ်ကူစွာသိမြင်လိမ့်မည်မဟုတ်။	ကိစ္ဆေန မေ အဓိဂတံ, ဟလံ ဒါနိ ပကာသိတုံ၊ ရာဂဒေါသပရေတေဟိ, နာယံ ဓမ္မော သုသမ္ဗုဓော။
7	မသိမှုလွှမ်းမိုးနေ၍ စွဲမက်မှုဖြင့်ယစ်မူးနေသူတို့သည် သိမ်မွေ့နက်နဲ မြင်နိုင်ခဲသောသံသရာအဆန်လမ်းဖြစ် သော ဤအမှန်တရားကို မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။	ပဋိသောတဂါမိံ နိပုဏံ, ဂမ္ဘီရံ ဒုဒ္ဒသံ အဏုံ၊ ရာဂရတ္တာ န ဒက္ခန္တိ, တမောခန္ဓေန အာဝုဋာ။
8	သတ္တဝါအများစု၏စိုးရိမ်မှုကို ဖျောက်တတ်သော အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ကာလသုံးတန်၌ ပွင့်ပြီး, ပွင့်လတ္တံ့, ပွင့်ဆဲဘုရားတို့သည်ရှိကုန်၏။	ယေ စ အတီတာ သမ္ဗုဒ္ဓါ, ယေ စ ဗုဒ္ဓါ အနာဂတာ၊ ယော စေတရဟိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ,ဗဟူနံ သောကနာသနော
9	အလုံးစုံသောဘုရားရှင်တို့သည် သူတော်ကောင်း တရားကို အလေးအမြတ်ပြု၍ နေတော်မူခဲ့ ကြကုန်၏, နေတော်မူကုန်ဆဲ, နေတော်မူကုန်လတ္တံ့၊ ဤကားဘုရားတို့၏ ဓမ္မတာတည်း။	သဗ္ဗေ သဒ္ဓမ္မဂရုနော, ဝိဟံသု ဝိဟရန္တိ စ၊ တထာပိ ဝိဟရိဿန္တိ, ဧသာ ဗုဒ္ဓါန ဓမ္မတာ။
10	ထို့ကြောင့် အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသောသူသည် မြင့်မြတ်မှုကိုတောင့်တလျက် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အဆုံးအမကို အောင့်မေ့ကာ သူတော်ကောင်းတရား ကိုအလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်သာတည်း။	တသ္မာ ဟိ အတ္တကာမေန,မဟတ္တမဘိကင်္ခတာ၊ သဒ္ဓမ္မော ဂရုကာတဗ္ဗော, သရံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။
11	လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေတတ်ကုန်သော... အပြစ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေတတ်ကုန်သော... အစီးအပွားနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော... အရှင်မြတ်ဘုရားတို့၏ ချိုမြိန်သော စကားတော်တို့ကို...ကြားနာခွင့်ရသူတို့သည် ဘုန်းကံကြီးမားကြပါပေစွတကား...။	မဓုရာနိ ပဟဋ္ဌာနိ၊ဒေါသဃ္ဃါနိ ဟိတာနိစ။ ယေ တေ ဝါကျာနိ သောဿန္တိ၊တေပိ ဓညာ နရုတ္တမ။
12	ပဋိသန္ဓေနေသူအား သေခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓေနေသူသည် ဆင်းရဲမျိုးစုံကို တွေ့ရ၏၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရခြင်း, သတ်ဖြတ်ခံရခြင်းနှင့် အမျိုးမျိုး သောကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးရန်တို့ကို တွေ့ရ၏၊ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို ငါမနှစ်သက်။	ဇာတဿ မရဏံ ဟောတိ၊ဇာတော ဒုက္ခာနိ ဖုဿတိ။ ဗန္ဓံ ဝဓံ ပရိက္လေသံ၊တသ္မာ ဇာတိံ နရောစယေ။
13	ဆင်းရဲဒုက္ခအားလုံးကို ပယ်ဖျောက်ရန်အတွက် မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှလွတ်မြောက် ကြောင်းတရားကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် ငါ့ကိုအမှန်တရား၌ သက်ဝင်စေပြီ။	ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မမဒေသေသိ၊ဇာတိယာ သမတိက္ကမံ။ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပဟာနာယ၊သော မံ သစ္စေ နိဝေသယိ။
14	ရုပ်ရှိသောသတ္တဝါ, ရုပ်မရှိသောသတ္တဝါ, ထိုသတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် ဒုက္ခချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မသိကြသော ကြောင့် တစ်ဖန်ဘဝသစ်တို့ လာရောက်ကြရကုန်၏။	ယေ စ ရူပူပဂါ သတ္တာ၊ယေ စအရူပဋ္ဌာယိနော။ နိရောဓံ အပ္ပဇာနန္တာ၊အာဂန္တာရော ပုနဗ္ဘဝံ။

15	ဒုက္ခသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဒုက္ခသည် တည်လည်းတည်၏၊ ပျက်လည်းပျက်၏။ ဒုက္ခမှတပါး တခြားဘယ်အရာမှ မဖြစ်၊ ဒုက္ခမှတပါး တခြားဘယ်အရာမှ မချုပ်။	ဒုက္ခမေဝဟိ သမ္ဘောတိ၊ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိ စ။ နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္ဘောတိ၊နာညာ ဒုက္ခာ နိရုဇ္ဈတိ။
16	အလိုကြီး၍ညှင်းဆဲတတ်သောသူသည် မြတ်စွာဘုရားနောက်သို့ အစဉ်လိုက်နေသော်လည်း တဏှာမကင်းသော ထိုသူသည်တဏှာကင်းသော မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ မငြိမ်းအေးသောထိုသူသည် ငြိမ်းအေးသောမြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ မက်မောသော ထိုသူသည် မက်မူကင်းသောမြတ်စွာဘုရားနှင့် အဘယ်မျှ ဝေးသည်ကိုရှုလော့။	အနုပဗ္ဗေနာပိ စေ အဿ, မဟိစ္ဆော စ ဝိဃာတဝါ၊ ဧဇာနုဂေါ အနေဇဿ, နိဗ္ဗုတဿ အနိဗ္ဗုတော၊ ဂိဒ္ဓေါ သော ဝီတဂေဓဿ, ပဿ ယာဝဉ္စ အာရကာ။
17	အမှန်တရားကို ဝိပဿနာဉာဏ်, မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိသောပညာရှိသည် လေငြိမ်ရာ၌ရှိသောရေအိုင်ကြီးကဲ့သို့ တုန်လှုပ်မှုတဏှာကင်း၍ ငြိမ်သက်၏။	ယော စ ဓမ္မမဘိညာယ, ဓမ္မမညာယ ပဏ္ဍိတော၊ ရဟာဒေါဝ နိဝါတေ စ, အနေဇော ဝူပသမ္မတိ။
18	တဏှာကင်းသောထိုသူသည် တဏှာကင်းသော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ငြိမ်းအေးသောထိုသူသည် ငြိမ်းအေးသောမြတ်စွာဘုရားနှင့် မက်မောမှုကင်းသောထိုသူသည် မက်မောမှုကင်းသောမြတ်စွာဘုရားနှင့် အဘယ်မျှနီးသည်ကို ရှု့လော့။	အနေဇောသော အနေဇဿ,နိဗ္ဗုတဿ စ နိဗ္ဗုတော၊ အဂိဒ္ဓေါ ဝီတဂေဓဿ, ပဿ ယာဝဉ္စ သန္တိကေ။
19	ဤမြတ်ဘုရား၏သာသနာတော်၌ အားထုတ်ကြကုန်လော့...ထွက်မြောက်ကြောင်းလုံ့လကိုပြုကြကုန်လော့...ဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော လုံ့လကို ကြိုးပန်းကြကုန်လော့...ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကြူရိုးဖြင့်ဆောက်ထားသောတဲကုပ်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ သေမင်း၏စစ်သည်တို့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။	အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ, ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ, နဠာဂါရံဝ ကုဉ္ဇရော။
20	ဤတရားသဖြင့်ဆုံးမရာသာသနာတော်၌ မမေ့မလျော့ နေသူတို့သည် အဖန်ဖန်မွေးဖွားခြင်း သံသရာကိုပယ်စွန့်၍ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့။	ယော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ, အပ္ပမတ္တော ဝိဟဿတိ၊ ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ, ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ။
21	လှံဖြင့်အထိုးခံရသူကဲ့သို့လည်းကောင်း... ဦးခေါင်း၌ မီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့လည်းကောင်း... ရဟန်းသည် "ရုပ်နာမ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဟုထင်မှားနေသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ"ကို ဖယ်ရှားရန် သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏။	သတ္တိယာ ဝိယ ဩမဋ္ဌော, ဍယှမာနောဝ မတ္ထကေ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနာယ, သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ။
22	သူတော်ကောင်းတို့နှင့် တစ်ကြိမ်မျှ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည် ကိုယ့်ကိုစောင့်ရှောက်နိုင်၏။ သူယုတ်တို့နှင့် ကြိမ်ဖန်များစွာပေါင်းဖော်ခြင်းသည် ကိုယ့်ကို မစောင့်ရှောက်နိုင်။	သကိံဒေဝ သုတသောမ, သဗ္ဘိ ဟောတိ သမာဂမော၊ သာ နံ သင်္ဂတိ ပါလေတိ, နာသဗ္ဘိ ဗဟုသင်္ဂမော။
23	သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာ ပေါင်းဖော်ရာ၏၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာ အကျွမ်းတဝင်ဆက်ဆံရာ၏၊ သူတော်ကောင်းတရားကို သိရသည်ရှိသော် မြင့်မြတ်မှုသာဖြစ်၏၊ ယုတ်ညံ့မှုမဖြစ်ပေ။	သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ, သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ၊ သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ,သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

24	လုပဆန်းကြယ်သော မင်းစီးရထားတို့သည် ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြေ့သွားကြကုန်၏။ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အိုမင်းပျက်စီးသွားကြရမြဲသာတည်း။ သူတော်ကောင်းတို့၏ နိဗ္ဗာန်တရားသည် ဘယ်ခါမှ အိုမင်းပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် သူတော်ကောင်းတရားကို ဧကန်စင်စစ် ချီးမွမ်းကြကုန်၏။	ဇီရန္တိ ဝေ ရာဇရထာ သုစိတ္တာ, အထော သရီရမ္ပိ ဇရံ ဥပေတိ၊ သတဉ္စ ဓမ္မော န ဇရံ ဥပေတိ, သန္တော ဟဝေ သဗ္ဘိ ပဝေဒယန္တိ။
25	မြေကြီးနှင့်ကောင်းကင်သည် ဝေးကွာလှ၏၊ သမုဒ္ဒရာ၏ ဟိုဖက်ကမ်းနှင့် ဒီဘက်ကမ်းသည်လည်း ဝေးကွာလှ၏၊ ထိုထက် သူတော်တရားနှင့် မသူတော်တရားတို့သည် ပို၍ပင် ဝေးကွာလှသည်တည်း။	နဘဉ္စ ဒူရေ ပထဝီ စ ဒူရေ, ပါရံ သမုဒ္ဒဿ တဒါဟု ဒူရေ၊ တတော ဟဝေ ဒူရတရံ ဝဒန္တိ, သတဉ္စ ဓမ္မော အသတဉ္စ ရာဇ။
26	အတိတ်ကို အစဥ်မလိုက်ရာ... အနာဂတ်ကို မတောင့်တရာ... အတိတ်သည် ချုပ်ခဲ့ပြီ... အနာဂတ်သည် ရောက်မလာသေး...။	အတီတံ နာန္ဝာဂမေယျ, နပ္ပဋိကင်္ခေ အနာဂတံ၊ ယဒတီတံ ပဟီနံ တံ, အပ္ပတ္တဉ္စ အနာဂတံ။
27	ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်ပေါ်နေသောသဘောတရားတို့ကို ထိုဖြစ်နေဆဲခဏ၌သာလျှင် အမှန်တိုင်းမြင်အောင်ရှုရာ၏၊ လောဘဖြင့်ဖျားယောင်းမခံရသော၊ ဒေါသဖြင့် ဖျက်ဆီးမခံရသော ထိုဝိပဿနာအထူးရှုမြင်မှုကို ပညာရှိတို့သည် ပွားများကြကုန်၏။	ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ ယော ဓမ္မံ, တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ၊ အသံဟီရံ အသံကုပ္ပံ, တံ ဝိဒ္ဓါ မနုဗြူဟယေ။
28	ယနေ့ပင် ပြုသင့်သော၍မြတ်သောအကျင့်ကို ပြုရာ၏၊ မနက်ဖြန် မသေဘူး သေမည်ကို ဘယ်သူသိနိုင်အံ့နည်း၊ ငါတို့မှာ များစွာသောစစ်သည်ရှိသော သေမင်းနှင့် ချိန်းချက်ထားမှု မရှိသည်သာတည်း။	အဇ္ဇေဝ ကိစ္စမာတပ္ပံ , ကော ဇညာ မရဏံ သုဝေ၊ န ဟိ နော သင်္ဂရံ တေန, မဟာသေနေန မစ္စုနာ။
29	ဤသို့ နေရောညရော မပျင်းမရိ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းအလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်စစ်”ကောင်းသောညရှိသောပုဂ္ဂိုလ်”ဟူ၍ ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဟောကြားတော်မူကုန်ပြီ။	ဧဝံ ဝိဟာရိံ အာတာပိံ, အဟောရတ္တမတန္ဒိတံ၊ တံ ဝေ ဘဒ္ဒေကရတ္တောတိ, သန္တော အာစိက္ခတေ မုနိ။
30	အတိတ်ကိုလည်း မစိုးရိမ်... အနာဂတ်ကိုလည်း မကြောင့်ကြ... ပစ္စုပ္ပန်ဖြင့်လည်း မျှတ၏...ထို့ကြောင့် အရေအဆင်းတို့သည် ကြည်လင်ကုန်၏။	အတီတံ နာနုသောစာမိ,နပ္ပဇပ္ပါမိ နာဂတံ။ ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေမိ,တေန ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။
31	စိမ်းစိုနေသောကြူပြင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်လိုက်သည်ရှိသော် ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့သွားသကဲ့သို့ ထို့အတူ အတိတ်ကို စိုးရိမ်၍ အနာဂတ်ကိုကြောင့်ကြနေသော လူမိုက်တို့သည်လည်း ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့နေကြကုန်၏။	အနာဂတပ္ပဇပ္ပါယ,အတီတဿာနုသောစနာ၊ ဧတေန ဗာလာ သုဿန္တိ,နဠောဝ ဟရိတော လုတော။
32	(ဖြစ်ခဲ့သော) ရှေးနှင့် ပတ်သတ်သောကိလေသာကို သုတ်သင်ရာ၏၊ (မဖြစ်သေးသော) နောက်နှင့်ပတ်သတ်သောကိလေသာကိုလည်း အနည်းငယ်မျှမဖြစ်စေလင့်၊ (ယ္ခုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဆဲ)အလယ်၌လည်း ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု မစွဲယူသည်ရှိသော် ငြိမ်းအေးသွားလတ္တံ့။	ယံ ပုဗ္ဗေ တံ ဝိသောဓေဟိ၊ပစ္ဆာ တေ မာဟု ကိဉ္စနံ။ မဇ္ဈေ စေ နော ဂဟေဿသိ၊ ဥပသန္တော စရိဿတိ။

33	ထကြွကုန်လော့.ထိုင်ကြကုန်လော့.သင့်တို့အား အိပ်စက်နေခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မြားမှန်ခံရသောသမင်ကဲ့သို့နာကြင်သောစိတ်နှလုံး ဖြင့်ဖောက်ပြန်တုန်လှုပ်နေကြသောသင်တို့အား အိပ်နေခြင်းဖြင့်ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။	ဥဋ္ဌဟထ နိသီဒထ, ကော အတ္ထော သုပိတေန ဝေါ၊ အာတုရာနဉှိ ကာ နိဒ္ဒါ, သလ္လဝိဒ္ဓါန ရုပ္ပတံ။
34	ထကြွကုန်လော့...ထိုင်ကြကုန်လော့...စိတ်နှလုံးငြိမ်း အေးရန်အတွက် စွဲမြဲစွာကျင့်ကြကုန်လော့၊ သေမင်း သည် သင်တို့မေ့လျော့နေသည်ကိုသိ၍ နောင်တချိန်တွင်သင်တို့အား တွေဝေအောင် နှိပ်စက်၍ သူပြုချင်သလို မပြုပါစေနှင့်။	ဥဋ္ဌဟထ နိသီဒထ, ဒဠှံ သိက္ခထ သန္တိယာ၊ မာ ဝေါ ပမတ္တေ ဝိညာယ, မစ္စုရာဇာ အမောဟယိတ္ထ ဝသာနုဂေ။
35	နတ်လူအပေါင်းတို့သည် အလိုဆန္ဒကိုအမှီပြု၍ ရပ်တည်နေကြကုန်၏၊ လောဘမှလွန်မြောက်ရန် ကူးခတ်ကြကုန်လော့...အခွင့်အရေးကို မဆုံးရှုံးစေလင့်၊ အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးစေသူတို့သည် ငရဲသို့ရောက်၍ပူပန်ရတတ်၏။	ယာယ ဒေဝါ မနုဿာ စ, သိတာ တိဋ္ဌန္တိ အတ္ထိကာ၊ တရထေတံ ဝိသတ္တိကံ, ခဏော ဝေါ မာ ဥပစ္စဂါ၊ ခဏာတီတာ ဟိ သောစန္တိ, နိရယမှိ သမပ္ပိတာ။
36	မေ့လျော့နေခြင်းသည် အညစ်အကြေးတည်း၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ အဖန်ဖန်ကျရောက်တတ်သော မေ့လျော့ခြင်းအကြီးစားသည်လည်း အညစ်အကြေး တည်း၊ စိတ်နှလုံး၌စူးဝင်နေသော မြားညှောင့်ကို သတိ, အသိတို့ဖြင့် ပယ်နှုတ်ရာ၏။	ပမာဒေါ ရဇော ပမာဒေါ, ပမာဒါနုပတိတော ရဇော၊ အပ္ပမာဒေန ဝိဇ္ဇာယ, အဗ္ဗဟေ သလ္လမတ္တနော။
37	သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းတို့သည် (ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်) ရုပ်အစု၏လှုပ်ရှားမှုသာတည်း။	စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ, နိသိန္နော ဥဒ ဝါ သယံ၊ သမိဉ္ဇေတိ ပသာရေတိ, ဧသာ ကာယဿ ဣဉ္ဇနာ။
38	အရိုးအကြောတို့ဖြင့်ဖွဲ့စပ်အပ်သော အရေအသားတို့ ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော ဤကိုယ်ကောင်ကို အရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမမြင်နိုင် ကြပေ။	အဋ္ဌိနဟာရုသံယုတ္တော, တစမံသာဝလေပနော၊ ဆဝိယာ ကာယော ပဋိစ္ဆန္နော, ယထာဘူတံ န ဒိဿတိ။
39	ဤကိုယ်ကောင်သည် အူဖြင့်ပြည့်၏၊ အစာသစ်ဖြင့် ပြည့်၏၊ အသည်းဖြင့်၎င်း၊ ဆီးအိမ်ဖြင့်၎င်း၊ နှလုံးဖြင့်၎င်း၊ အဆုတ်ဖြင့်၎င်း၊ ကျောက်ကပ် ဖြင့်၎င်း၊ သရက်ရွက်ဖြင့်၎င်း ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။	အန္တပူရော ဥဒရပူရော, ယကနပေဠဿ ဝတ္ထိနော၊ ဟဒယဿ ပပ္ဖါသဿ, ဝက္ကဿ ပိဟကဿ စ။
40	နှပ်၊ တံတွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ သွေး၊ အစေး၊ သည်းခြေ၊ ဆီကြည်တို့ဖြင့်လည်း ပြည့်နှက်လျက် ရှိ၏။	သိင်္ဃာဏိကာယ ခေဠဿ, သေဒဿ စ မေဒဿ စ၊ လောဟိတဿ လသိကာယ, ပိတ္တဿ စ ဝသာယ စ။
41	ဤကိုယ်၏ ကိုးခုသောအပေါက်တို့မှ အညစ်အကြေး တို့သည် အမြဲယိုစီးနေသည်သာတည်း၊ မျက်စိမှ မျက်ချေးသည်ထွက်၏၊ နားမှနားချေးသည် ထွက်၏။	အထဿ နဝဟိ သောတေဟိ, အသုစီ သဝတိ သဗ္ဗဒါ၊ အက္ခိမှာ အက္ခိဂူထကော, ကဏ္ဏမှာ ကဏ္ဏဂူထကော။

42	နှာခေါင်းပေါက်မှ နှပ်တို့သည်ယိုစီးကုန်၏၊ တခါတရံ ခံတွင်းပေါက်မှ သည်းခြေသည်၎င်း သလိပ်သည်၎င်း ပျို့အန်၏၊ ကိုယ်မှချွေးစသော အညစ်အကြေးတို့ ယိုစီးကုန်၏။	သိင်္ဃာဏိကာ စ နာသတော, မုခေန ဝမတေကဒါ၊ ပိတ္တံ သေမှဉ္စ ဝမတိ, ကာယမှာ သေဒဇလ္လိကာ။
43	အပေါက်များစွာရှိသောဦးခေါင်းသည် ဦးနှောက်ဖြင့်ပြည့်၏၊ ထိုကဲ့သို့သောခန္ဓာကိုယ်ကို မသိမှုဖုံးလွှမ်းသဖြင့် မိုက်သောသူသည် တင့်တယ်၏ဟုအောက်မေ့မှတ်ထင်နေ၏။	အထဿ သုသိရံ သီသံ, မတ္ထလုင်္ဂဿ ပူရိတံ၊ သုဘတော နံ မညတိ ဗာလော, အဝိဇ္ဇာယ ပုရက္ခတော။
44	အသက်ဝိညာဉ်ကင်း၍သေခြင်းသို့ရောက်သော ဤကိုယ်ကောင်သည် ဖူးဖူးရောင်၍မဲပုတ်သော အရောင်သို့ပြောင်း၏၊ မိသားစုတို့သည်ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့် သုသာန်သို့ စွန့်ပစ်ကုန်၏။	ယဒါ စ သော မတော သေတိ, ဥဒ္ဓုမာတော ဝိနီလကော၊ အပဝိဒ္ဓေါ သုသာနသ္မိံ, အနပေက္ခာ ဟောန္တိ ဉာတယော။
45	ဤကိုယ်ကောင်ကို အိမ်ခွေးတို့သည်၎င်း၊ တောခွေးတို့သည်၎င်း၊ သစ်ကျုပ်တို့သည်၎င်း၊ ပိုးလောက်တို့သည်၎င်း၊ ကျီးတို့သည်၎င်း၊ လင်းတတို့သည်၎င်း စားကြကုန်၏၊ အခြားသောအပုတ်အသိုးစားသတ္တဝါတို့သည်လည်း စားကြကုန်၏။	ခါဒန္တိ နံ သုဝါနာ စ, သိင်္ဂါလာ စ ဝကာ ကိမီ၊ ကာကာ ဂိဇ္ဈာ စ ခါဒန္တိ, ယေ စညေ သန္တိ ပါဏိနော။
46	ဤသာသနာတော်၌ ပညာရှိသောရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကိုကြားနာရ၍ ဤကိုယ်ကောင်၏သဘာဝကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာပိုင်းခြား၍ သိမြင်နိုင်၏၊ ရှုမြင်နိုင်၏။	သုတွာန ဗုဒ္ဓဝစနံ, ဘိက္ခု ပညာဏဝါ ဣဓ၊ သော ခေါ နံ ပရိဇာနာတိ, ယထာဘူတဉှိ ပဿတိ။
47	ဤမသေသေးသောသူတို့ကဲ့သို့ ထိုသေပြီးသောသူတို့သည်လည်း ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ၊ ထိုသေပြီးသားသူကဲ့သို့ ဤမသေသေးသောသူတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ရှုမြင်၍ မိမိကိုယ်ကောင်၌၎င်း, သူတစ်ပါးကိုယ်ကောင်၌၎င်း တပ်မက်မောမှုကို ကင်းစေရာ၏။	ယထာ ဣဒံ တထာ ဧတံ, ယထာ ဧတံ တထာ ဣဒံ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါ စ, ကာယေ ဆန္ဒံ ဝိရာဇယေ။
48	ဤသာသနာတော်၌ ပညာရှိသောရဟန်းသည် တပ်မက်မောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ သေခြင်းကင်းရာ ငြိမ်းအေးရာ တဏှာမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော ရွေ့လျောခြင်းမရှိသည့်နိဗ္ဗာန်ကိုရနိုင်၏။	ဆန္ဒရာဂဝိရတ္တော သော, ဘိက္ခု ပညာဏဝါ ဣဓ၊ အဇ္ဈဂါ အမတံ သန္တိံ, နိဗ္ဗာနံ ပဒမစ္စုတံ။
49	အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော ဤကိုယ်ကောင်သည် မစင်ကြယ်၍ မကောင်းသောအနံ့ရှိသောကြောင့် ပန်းနံ့သာစသည်ဖြင့် အမြဲမပြတ်ပြုပြင်ဆောင်ရွက်နေရ၏၊ ထိုသို့ပင်ဆောင်ရွက်နေပါသော်လည်း ဤကိုယ်ကောင်သည် အပုတ်တို့ဖြင့် ပြည့်မြဲပြည့်၍ ယိုစီးမြဲယိုစီးနေသည်သာတည်း။	ဒွိပါဒကောယံ အသုစိ, ဒုဂ္ဂန္ဓော ပရိဟာရတိ၊ နာနာကုဏပပရိပူရော, ဝိဿဝန္တော တတော တတော။
50	ဤကဲသို့သောကိုယ်ကောင်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မြှင့်တင်၍ သူတပါးကိုနှိမ့်ချနေခြင်းသည် ဤကိုယ်ကောင်၏သဘာဝကို အမှန်မသိမမြင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်သည်၊ ထိုမှလွဲ၍ အခြားအကြောင်းတရား အဘယ်မှာရှိနိုင်ပါမည်နည်း။	ဧတာဒိသေန ကာယေန, ယော မညေ ဥဏ္ဏမေတဝေ၊ ပရံ ဝါ အဝဇာနေယျ, ကိမညတြ အဒဿနာတိ။

51	သတ္တဝါတို့၏အသက်သည် သိနိုင်ကြောင်း အမှတ်အသားမပါသဖြင့် ဘယ်အချိန်သေမည်ကို မသိနိုင်၊ ရှင်သန်ရသည်မှာ ငြိုငြင်ပင်ပန်း၏၊ နည်းငယ်တိုတောင်းလှ၏၊ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးနှင့်လည်း ရောယှက်နေသေး၏။	အနိမိတ္တမနညာတံ, မစ္စာနံ ဣဓ ဇီဝိတံ၊ ကသိရဉ္စ ပရိတ္တဉ္စ, တဉ္စ ဒုက္ခေန သံယုတံ။
52	မွေးဖွားလာသောသတ္တဝါတို့အား မသေရာမသေကြောင်းလုံ့လသည်မရှိကုန်၊ (ဘယ်လိုကြိုးစားကြိုးစား သေရသည်သာ) အိုခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်စေ, မရောက်သည်ဖြစ်စေ သေတတ်၏၊ အသက်သည် ဤသို့သဘောရှိသည်သာတည်း။	န ဟိ သော ဥပက္ကမော အတ္ထိ, ယေန ဇာတာ န မိယျရေ၊ ဇရမ္ပိ ပတွာ မရဏံ, ဧဝံဓမ္မာ ဟိ ပါဏိနော။
53	သစ်သီးမှည့်တို့အတွက် နံနက်ခင်းတိုင်း ကြွေကျခြင်းဘေးရှိသကဲ့သို့၊ ဖြစ်ပေါ်လာသောသတ္တဝါအတွက် အချိန်တိုင်းသေခြင်းဘေးရှိ၏။	ဖလာနမိဝ ပက္ကာနံ, ပါတော ပတနတော ဘယံ၊ ဧဝံ ဇာတာန မစ္စာနံ, နိစ္စံ မရဏတော ဘယံ။
54	အိုးထိမ်းသည်တို့ပြုအပ်သော မြေအိုးမြေခွက်ဟူသမျှသည် ကွဲပျက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသကဲ့သို့ ဤအတူသတ္တဝါတို့၏အသက်သည် သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏။	ယထာပိ ကုမ္ဘကာရဿ, ကတာ မတ္တိကဘာဇနာ၊ သဗ္ဗေ ဘေဒနပရိယန္တာ,ဧဝံ မစ္စာန ဇီဝိတံ။
55	ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ မိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်စေ အားလုံးတို့သည် သေမင်း၏အလိုကိုလိုက်ကြရ၏၊ သေမင်းထံမှောက်ဆိုက်ရောက်ကြရသည်သာတည်း။	ဒဟရာ စ မဟန္တာ စ, ယေ ဗာလာ ယေ စ ပဏ္ဍိတာ၊ သဗ္ဗေ မစ္စုဝသံ ယန္တိ, သဗ္ဗေ မစ္စုပရာယဏာ။
56	သေမင်းနှိပ်စက်၍ တမလွန်သို့သွားကြရသူတို့တွင် မိဘသည်သားသမီးကိုမစောင့်ရှောက်နိုင်၊ ဆွေမျိုးအချင်းချင်းလည်း မစောင့်ရှောက်နိုင်သည်သာတည်း။	တေသံ မစ္စုပရေတာနံ, ဂစ္ဆတံ ပရလောကတော၊ န ပိတာ တာယတေ ပုတ္တံ, ဉာတီ ဝါ ပန ဉာတကေ။
57	ကြည့်စမ်းပါလော့၊ သတ်မည့်နွားကိုဆောင်ယူသွားသကဲ့သို့ ဆွေမျိုးတို့ကြည့်ရှုနေကြကုန်စဉ်မှာပင်, အမျိုးမျိုးငိုကြွေးမြည်တမ်းနေကြကုန်စဉ်မှာပင် သတ္တဝါတို့တွင် တစ်ယောက်စီတစ်ယောက်စီကို သေမင်းသည် ဆောင်ယူသွားလေ၏။	ပေက္ခတံ ယေဝ ဉာတီနံ, ပဿ လာလပတံ ပုထု၊ ဧကမေကောဝ မစ္စာနံ, ဂေါဝဇ္ဈော ဝိယ နီယတိ။
58	သတ္တဝါအပေါင်းကို သေခြင်းသည်ရင်း, အိုခြင်းသည်ရင်း အလွန်နှိပ်စက်ညှင်းဆဲနေ၏။ လောက၏ဤသဘောအမှန်ကိုသိသော ပညာရှိတို့သည် (ပျက်စီးမှုကြုံသော်လည်း) မစိုးရိမ်ကြကုန်။	ဧဝမဗ္ဘာဟတော လောကော, မစ္စုနာ စ ဇရာယ စ၊ တသ္မာ ဓီရာ န သောစန္တိ, ဝိဒိတွာ လောကပရိယာယံ။
59	နာမ်တရားတို့တွင် စိတ်သည်ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏၊ စိတ်သည်အကြီးအမှူးဖြစ်၏၊ စိတ်ဖြင့်ပြီး၏၊ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ပြောသည်, ပြုသည်ရှိသော် ဝန်ဆောင်နွား၏ခြေရာနောက်သို့ လှည်းဘီးသည် အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ ထိုသူနောက်သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခသည် အစဉ်လိုက်၏။	မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ, မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ၊ မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန, ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊ တတော နံ ဒုက္ခမန္ဝေတိ, စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။

60	နာမ်တရားတို့တွင် စိတ်သည်ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏၊ စိတ်သည်အကြီးအမှူးဖြစ်၏၊ စိတ်ဖြင့်ပြီး၏၊ ကြည်လင်သန့်ရှင်းသောစိတ်ဖြင့် ပြောသည်ပြုသည်ရှိသော် အရိပ်သည်အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ ထိုသူ၏နောက်သို့ ချမ်းသာသုခသည် အစဉ်လိုက်၏။	မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ, မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ၊ မနသာ စေ ပသန္နေန, ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊ တတော နံ သုခမန္ဝေတိ, ဆာယာဝ အနပါယိနီ။
61	အနှစ်သာရမရှိသည်ကို အနှစ်သာရရှိသည်ဟုမှတ်ထင်၍ အနှစ်သာရရှိသည်ကို အနှစ်သာရမရှိဟု မြင်နေကြကုန်သာသူတို့သည် အတွေးအကြံအမှားဟူသော ကျက်စားရာအာရုံရှိကြသောကြောင့် အနှစ်သာရရှိသည့်အရာကို မရနိုင်ကြကုန်။	အသာရေ သာရမတိနော, သာရေ စာသာရဒဿိနော၊ တေ သာရံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ, မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။
62	အနှစ်သာရရှိသည်ကို အနှစ်သာရရှိသည်ဟူ၍, အနှစ်သာရမရှိသည်ကို အနှစ်သာရမရှိဟူ၍ သိမြင်ကြသူတို့သည် မှန်ကန်သောကြံစည်မှုဟူသော ကျက်စားရာအာရုံရှိကြသောကြောင့် အနှစ်သာရရှိသည့်အရာကို ရနိုင်ကြပေ၏။	သာရဉ္စ သာရတော ဉတွာ, အသာရဉ္စ အသာရတော၊ တေ သာရံ အဓိဂစ္ဆန္တိ, သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။
63	မကောင်းသဖြင့်မိုးအပ်သောအိမ်ကို မိုးရေသည် ဖောက်ဝင်နိုင်သကဲ့သို့ (သမာဓိပညာတို့ဖြင့်) စိတ်ကိုကောင်းစွာ မပွားအပ်သည်ရှိသော် ရာဂသည်ဖောက်ဝင်နိုင်၏။	ယထာ အဂါရံ ဒုစ္ဆန္နံ, ဝုဋ္ဌီ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ဧဝံ အဘာဝိတံ စိတ္တံ, ရာဂေါ သမတိဝိဇ္ဈတိ။
64	ကောင်းစွာမိုးအပ်သောအိမ်ကို မိုးရေသည်မဖောက်ဝင်နိုင်သကဲ့သို့ (သမာဓိပညာတို့ဖြင့်) စိတ်ကိုကောင်းစွာပွားများအပ်သည်ရှိသော် ရာဂသည်မဖောက်ဝင်နိုင်ကုန်။	ယထာ အဂါရံ သုဆန္နံ, ဝုဋ္ဌီ န သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ဧဝံ သုဘာဝိတံ စိတ္တံ, ရာဂေါ န သမတိဝိဇ္ဈတိ။
65	မမေ့မလျော့ခြင်းသည် မသေရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းတရားတည်း။ မေ့လျော့ခြင်းသည် သေခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ မေ့လျော့သူတို့သည် (ဆင်းရဲစွာ) သေသကဲ့သို့ မမေ့မလျော့သူတို့သည် (ဆင်းရဲစွာ) မသေကြကုန်။	အပ္ပမာဒေါ အမတံပဒံ , ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ၊ အပ္ပမတ္တာ န မီယန္တိ, ယေ ပမတ္တာ ယထာ မတာ။
66	မမေ့လျော့သောပညာရှိတို့သည် မေ့ခြင်း, မမေ့ခြင်း၏ထူးခြားချက်ကိုသိ၍ အပ္ပမာဒတရား၌ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက် အရိယာတို့၏ကျက်စားရာလောကုတ္တရာတရား၌ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။	ဧဝံ ဝိသေသတော ဉတွာ, အပ္ပမာဒမှိ ပဏ္ဍိတာ၊ အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိ, အရိယာနံ ဂေါစရေ ရတာ။
67	ထိုပညာရှိတို့သည် ဈာန်ဝင်စားကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြဲမပြတ်လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြဲတမ်းပြင်းထန်စွာ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယောဂကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်၏။	တေ ဈာယိနော သာတတိကာ, နိစ္စံ ဒဠှပရက္ကမာ၊ ဖုသန္တိ ဓီရာ နိဗ္ဗာနံ, ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရံ။
68	ပညာမဲ့၍မိုက်မဲသူတို့သည် မေ့လျော့မှုကိုအားထုတ်ကြကုန်၏၊ ပညာရှိသည်ကား မမေ့လျော့ခြင်းကို အမြတ်ဆုံးဥစ္စာကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်၏။	ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ, ဗာလာ ဒုမ္မေဓိနော ဇနာ၊ အပ္ပမာဒဉ္စ မေဓာဝီ, ဓနံ သေဋ္ဌံဝ ရက္ခတိ။

69	မေ့လျော့မှုကို အားမထုတ်ကြကုန်လင့်၊ ကာမတို့၌မွေ့လျော်မှုကို အားမထုတ်ကြကုန်လင့်၊ မမေ့မလျော့သမာဓိပညာဖြင့် ကိလေသာကိုရှို့မြှိုက်သောသူသည် ကြီးကျယ်သောချမ်းသာသို့ရောက်၏။	မာ ပမာဒမနုယုဉ္ဇေထ, မာ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ အပ္ပမတ္တော ဟိ ဈာယန္တော, ပပ္ပေါတိ ဝိပုလံ သုခံ။
70	ပညာရှိသည် မမေ့မလျော့မှုဖြင့် မေ့လျော့မှုကို ပယ်ဖျောက်၏၊ ပညာပြသာဒ်ထက်သို့ တက်၍ စိုးရိမ်မှုကင်းလျက် စိုးရိမ်သူတို့ကိုမြင်၏၊ တောင်ထိပ်၌နေသူသည် မြေပြင်၌နေသူတို့ကို မြင်သကဲ့သို့ မမေ့လျော့သောပညာရှိသည် မေ့လျော့နေသော လူမိုက်တို့ကိုမြင်ရ၏။	ပမာဒံ အပ္ပမာဒေန, ယဒါ နုဒတိ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာပါသာဒမာရုယှ, အသောကော သောကိနိံ ပဇံ၊ ပဗ္ဗတဋ္ဌောဝ ဘူမဋ္ဌေ ,ဓီရော ဗာလေ အဝေက္ခတိ။
71	အိပ်ပျော်သူနှင့်တူသော မေ့လျော့နေသူတို့တွင် နိုးကြားသူနှင့်တူသော မမေ့လျော့သောပညာရှိသည်, အားကြီးသောမြင်းကောင်းသည် အားကုန်သောမြင်းပိန်ကိုစွန့်ထား၍သွားသကဲ့သို့ မမေ့လျော့သောသူသည် မေ့လျော့သောသူကို သံသရာ၌ စွန့်ထားခဲ့၍ နိဗ္ဗာန်သို့သွား၏။	အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု, သုတ္တေသု ဗဟုဇာဂရော၊ အဗလဿံဝ သီဃဿော, ဟိတွာ ယာတိ သုမေဓသော။
72	မမေ့မလျော့မှု၌ ပျော်မွေ့၍ မေ့လျော့မှုကို ဘေးဟုရှုသောရဟန်းသည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာမထိုက်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်သာလျှင်နီး၏။	အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု, ပမာဒေ ဘယဒဿိ ဝါ၊ အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ, နိဗ္ဗာနဿေဝ သန္တိကေ။
73	နှိမ်နင်းရန်ခဲယဉ်း၍ လျင်မြန်သောသဘောရှိသော, ရောက်ချင်ရာ ရောက်နေတတ်သောစိတ်ကို ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးသောစိတ်သည် ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။	ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော, ယတ္ထကာမနိပါတိနော၊ စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု, စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။
74	အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော, အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော, ရောက်ချင်ရာ ရောက်နေတတ်သောစိတ်ကို ပညာရှိသည် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ စောက်ရှောက်၍လုံခြုံသောစိတ်သည် ချမ်းသာကိုရွက်ဆောင်တတ်၏။	သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ, ယတ္ထကာမနိပါတိနံ၊ စိတ္တံ ရက္ခေထ မေဓာဝီ, စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။
75	အဝေးသို့လည်းသွားတတ်၏၊ တစ်ကောင်တည်းလည်းကျက်စား၏၊ အကောင်အထည်လည်းမရှိ၊ လှိုဏ်ဂူ၌နေသော ထိုစိတ်ကို စောင့်စည်းနိုင်သူတို့သည် ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ကုန်၏။	ဒူရင်္ဂမံ ဧကစရံ , အသရီရံ ဂုဟာသယံ၊ ယေ စိတ္တံ သံယမေဿန္တိ, မောက္ခန္တိ မာရဗန္ဓနာ။
76	ခိုးသူတစ်ယောက်က ခိုးသူတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးသည်ထက်၊ ရန်သူတစ်ယောက်က ရန်သူတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးသည်ထက်၊ မကောင်းသောစိတ်သည် ထိုစိတ်ရှိသူကို ပို၍ပင် ဒုက္ခပေးနိုင်၏။	ဒိသော ဒိသံ ယံ တံ ကယိရာ, ဝေရီ ဝါ ပန ဝေရိနံ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ စိတ္တံ, ပါပိယော နံ တတော ကရေ။
77	စစ်မှန်သောချမ်းသာကို အမိအဖတို့သည် မပေးနိုင်၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း မပေးနိုင်၊ ကောင်းသောစိတ်သည်သာ အရာအားလုံးထက်သာလွန်၍ ချမ်းသာစေနိုင်သည်။	န တံ မာတာ ပိတာ ကယိရာ, အညေ ဝါပိ စ ဉာတကာ၊ သမ္မာပဏိဟိတံ စိတ္တံ, သေယျသော နံ တတော ကရေ။

78	ကောင်းနိုးရာရာပန်းတို့ကို ခူးယူသကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ပန်းတို့ကိုဆွတ်ခူးလျက်နေသော, မရသေးသည်ကိုတောင့်တ၊ ရပြီးသည်ကိုတွယ်တာလွန်စွာကပ်ငြိနေသောထိုသူကို ကာမဂုဏ်တို့၌ မရောင့်ရဲ, အားမရခင်မှာပင် သေမင်းယုတ်သည် သူ့အလိုတိုင်းပြု၏။	ပုပ္ဖါနိ ဟေဝ ပစိနန္တံ, ဗျာသတ္တမနသံ နရံ၊ အတိတ္တညေဝ ကာမေသု, အန္တကော ကုရုတေ ဝသံ။
79	သူတစ်ပါးတို့၏ မသင့်လျော်သောအမှုတို့ကို မကြည့်ရှုရာ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုပြုမပြုကို မကြည့်ရှုရာ၊ မိမိ၏ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုပြုမပြုကိုသာလျှင် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။	န ပရေသံ ဝိလောမာနိ, န ပရေသံ ကတာကတံ၊ အတ္တနောဝ အဝေက္ခေယျ, ကတာနိ အကတာနိ စ။
80	အိပ်၍မပျော်နိုးနေသူအတွက် ညဥ့်တာသည် ရှည်လျား၏။ ခရီးပန်းနေသူအတွက် ယူဇနာမျှသော ခရီးသည် ရှည်လျား၏၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသောလူမိုက်တို့အတွက် သံသရာသည် ရှည်လျား၏။	ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ, ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ၊ ဒီဃော ဗာလာနံ သံသာရော, သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
81	တရားကျင့်သူသည် မိမိထက်သာလွန်သူ, မိမိနှင့် တူမျှသူကိုမရနိုင်ပါမူ တစ်ယောက်တည်းကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင် စွဲမြဲစွာကျင့်ရာ၏၊ လူမိုက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်စရာ အကြောင်းဘာမှ မရှိသည်သာတည်း။	စရဉ္စေ နာဓိဂစ္ဆေယျ, သေယျံ သဒိသမတ္တနော၊ ဧကစရိယံ ဒဠှံ ကယိရာ, နတ္ထိ ဗာလေ သဟာယတာ။
82	ပြင်းထန်ပူလောင်သော မကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သည့် မကောင်းမှုကိုပြုကြကုန်သော ပညာမဲ့လူမိုက်တို့သည် မိမိသည်ပင် မိမိ၏ရန်သူဖြစ်၍ လှည့်လည်နေကြကုန်၏။	စရန္တိ ဗာလာ ဒုမ္မေဓာ, အမိတ္တေနေဝ အတ္တနာ၊ ကရောန္တာ ပါပကံ ကမ္မံ, ယံ ဟောတိ ကဋုကပ္ဖလံ။
83	လူမိုက်သည် မကောင်းမှုအကျိုးမပေးသေးသမျှ ထိုမကောင်းမှုကို ပျားရည်ကဲ့သို့ မှတ်ထင်နေ၏၊ မကောင်းမှု အကျိုးပေးလျှင်ကား ဆင်းရဲရတော့၏။	မဓုဝါ မညတိ ဗာလော, ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ၊ ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ, ဗာလော ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။
84	လယ်သမားတို့သည် ရေကိုယူဆောင်ကုန်၏၊ လေးသမားတို့သည် မြားကိုဖြောင့်ကုန်၏၊ လက်သမားတို့သည် သစ်ကိုရွှေကုန်၏၊ ပညာရှိတို့သည် မိမိစိတ်ကို ဆုံးမကုန်၏။	ဥဒကဉှိ နယန္တိ နေတ္တိကာ, ဥသုကာရာ နမယန္တိ တေဇနံ၊ ဒါရုံ နမယန္တိ တစ္ဆကာ, အတ္တာနံ ဒမယန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
85	ကျောက်သားနှင့်ပြီး ကျောက်တောင်ကြီးသည် တိုက်ခတ်လာသော လေတို့ကြောင့်မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့ ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကုန်။	သေလော ယထာ ဧကဃနော,ဝါတေန န သမီရတိ၊ ဧဝံ နိန္ဒာပသံသာသု, န သမိဉ္ဇန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
86	ရွာ၌ဖြစ်စေ, တော၌ဖြစ်စေ, ချိုင့်ဝှမ်း၌ဖြစ်စေ, ကုန်းမြင့်၌ဖြစ်စေ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နေကုန်၏၊ ထိုအရပ်သည် ပျော်မွေ့ဖွယ်ရှိ၏။	ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ, နိန္နေ ဝါ ယဒိ ဝါ ထလေ၊ ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ, တံ ဘူမိရာမဏေယျကံ။
87	တောတို့သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်၏၊ ထိုတောတို့၌ ကာမရှာမှီးသူတို့ မမွေ့လျော်နိုင်၊ ရာဂကင်းသူတို့သည်သာ မွေ့လျော်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ရာဂကင်းသူတို့သည် ကာမကိုမရှာမှီးကြကုန်။	ရမဏီယာနိ အရညာနိ, ယတ္ထ န ရမတီ ဇနော၊ ဝီတရာဂါ ရမိဿန္တိ, န တေ ကာမဂဝေသိနော

88	စစ်မြေပြင်၌ ရန်သူကို အကြိမ်တစ်သန်း အောင်နိုင်သူထက် မိမိ၏ကိလေသာကို တစ်ကြိမ်မျှအနိုင်ရသူသည်သာ စစ်အောင်သူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။	ယော သဟဿံ သဟဿေန, သင်္ဂါမေ မာနုသေ ဇိနေ၊ ဧကဉ္စ ဇေယျမတ္တာနံ,သ ဝေ သင်္ဂါမဇုတ္တမော။
89	မကောင်းမှု၌ စိတ်သည်မွေ့လျော်၏၊ ထို့ကြောင့် မကောင်းမှုမှစိတ်ကိုတားမြစ်ရာ၏၊ ကောင်းမှု၌စိတ်သည် နှေးကွေးတတ်၏၊ ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုကိုလျှင်မြန်စွာ ပြုလုပ်ရာ၏။	အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ, ပါပါ စိတ္တံ နိဝါရယေ၊ ဒန္ဓဉ္ဟိ ကရောတော ပုညံ, ပါပသ္မိံ ရမတီ မနော။
90	အဖော်နည်း၍ ဥစ္စာများသော ကုန်သည်သည် အန္တရာယ်များသောခရီးကို ရှောင်သကဲ့သို့ငှင်း၊ အသက်ရှင်လိုသူသည် အဆိပ်ကိုရှောင်သကဲ့သို့ငှင်း၊ ပညာရှိသည် မကောင်းမှုကိုရှောင်ရာ၏။	ဝါဏိဇောဝ ဘယံ မဂ္ဂံ, အပ္ပသတ္ထော မဟဒ္ဓနော၊ ဝိသံ ဇီဝိတုကာမောဝ, ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇယေ။
91	အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည် ဒါဏ်ကို ထိတ်လန့်ကြကုန်၏၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းကို ကြောက်လန့်ကြကုန်၏၊ မိမိကိုယ်ကို ဥပမာပြု၍ သတ္တဝါတို့ကို မသတ်ဖြတ်မညှင်းဆဲရာ။	သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ, သဗ္ဗေ ဘာယန္တိ မစ္စုနော၊ အတ္တာနံ ဥပမံ ကတွာ, န ဟနေယျ န ဃာတယေ။
92	နွားကျောင်းသားသည် နှင်တံဖြင့် နွားတို့ကို စားကျက်သို့ မောင်းနှင်သကဲ့သို့ အိုခြင်းသည်ငှင်း သေခြင်းသည်ငှင်း သတ္တဝါတို့၏အသက်ကို (ပျက်စီးခြင်း ဆီသို့) မောင်းနှင်ကုန်၏။	ယထာ ဒဏ္ဍေန ဂေါပါလော, ဂါဝေါ ပါဇေတိ ဂေါစရံ၊ ဧဝံ ဇရာ စ မစ္စု စ, အာယုံ ပါဇေန္တိ ပါဏိနံ။
93	စိတ်နှလုံး၌ အမြဲမပြတ်ကိလေသာမီးတောက်လောင်နေပါလျက် အဘယ်ကြောင့်ပျော်ရွှင်နှစ်သက်၍ နေနိုင်ဘိသနည်း။ မသိမှုအမိုက်တိုက်ဖုံးလွှမ်းခံထားရပါလျှက် အဘယ်ကြောင့်ပညာဆီမီးကို မရှာမှီးဘဲ နေနိုင်ဘိနည်း။	ကော နု ဟာသော ကိမာနန္ဒော, နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတေ သတိ၊ အန္ဓကာရေန ဩနဒ္ဓါ, ပဒီပံ န ဂဝေသထ။
94	ဆန်းကြယ်သောအရုပ်နှင့်တူသော, အရိုးတို့ဖြင့်တည်ဆောက်အပ်သော, နာကြင်တတ်သော သဘောရှိသော၊ လူတို့သည်များစွာကြံစည်အပ်သော, ကိုးပေါက်သောအနာဝရှိသော ကိုယ်ကို (ပညာဖြင့်) ရှုပါလော့၊ ဤကိုယ်၌ အမြဲတည်သည့်အရာဟူ၍ ဘာမှမရှိချေ။	ပဿ စိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ, အရုကာယံ သမုဿိတံ၊ အာတုရံ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ, ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံ ဌိတိ။
95	ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက မြတ်သောအကျင့်ကိုလည်း မကျင့်၊ ဥစ္စာကိုလည်းမရလိုက်သောသူတို့သည် ကြီးရင့်သောအခါ ငါးကုန်သောညွန်အိုင်၌ အတောင်ကျွတ်သောကြိုးကြာအိုတို့ကဲ့သို့ ကြံမှိုင်၍သာနေကြရကုန်၏။	အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ, အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ၊ ဇိဏ္ဏကောဉ္စာဝ ဈာယန္တိ, ခီဏမစ္ဆေဝ ပလ္လလေ။
96	ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက မြတ်သောအကျင့်ကိုလည်း မကျင့်၊ ဥစ္စာကိုလည်းမရလိုက်သော သူတို့သည် လေးမှလွတ်ပြီးနောက် အရှိန်ကုန်သောမြားတံကဲ့သို့ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တို့ကို ညည်းတွားအောက်မေ့၍သာ နေကြရကုန်၏။	အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ, အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ၊ သေန္တိ စာပါတိခီဏာဝ, ပုရာဏာနိ အနုတ္ထုနံ။

97	မိမိကိုယ်ကိုချစ်အပ်၏ဟု သိပါမူ, ထိုမိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ပညာရှိသည် အရွယ်သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အရွယ်၌ မိမိစိတ်ကို ဆေးကြောသုတ်သင်ရာ၏။	အတ္တာနဉ္စေ ပိယံ ဇညာ, ရက္ခေယျ နံ သုရက္ခိတံ၊ တိဏ္ဏံ အညတရံ ယာမံ, ပဋိဇဂ္ဂေယျ ပဏ္ဍိတော။
98	ရှေးဦးစွာသာလျှင် မိမိကိုယ်ကို သင့်လျော်သော အကျင့်၌တည်စေရာ၏၊ ထို့နောက်မှ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရာ၏၊ ပညာရှိသည်သူတစ်ပါးတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့် မညစ်နွမ်းစေရာ။	အတ္တာနမေဝ ပဌမံ, ပတိရူပေ နိဝေသယေ၊ အထညမနုသာသေယျ, န ကိလိဿေယျ ပဏ္ဍိတော။
99	သူတစ်ပါးကိုဆုံးမသောနည်းအတိုင်း မိမိကိုယ်တိုင် လိုက်နာပြုကျင့်ရာ၏၊ မိမိကိုယ်တိုင်ယဉ်ကျေးပြီးမှသာ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရာ၏၊ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမခြင်းသည် ခဲယဉ်းလှပေစွတကား။	အတ္တာနံ စေ တထာ ကယိရာ, ယထာညမနုသာသတိ၊ သုဒန္တော ဝတ ဒမေထ, အတ္တာ ဟိ ကိရ ဒုဒ္ဒမော။
100	မိမိသည်သာ မိမိ၏အားကိုးရာဖြစ်၏၊ သူတစ်ပါးသည် မိမိ၏အားကိုးရာ ဘယ်မှာဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းမွန်စွာဆုံးမခြင်းဖြင့် ရနိုင်ခဲသော အားကိုးရာအစစ်ကိုရနိုင်ပေသည်။	အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော, ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ၊ အတ္တနာ ဟိ သုဒန္တေန, နာထံ လဘတိ ဒုလ္လဘံ။
101	မိမိအတွက် အကျိုးမရှိသော, မကောင်းသောအလုပ်တို့ကို လုပ်ရန်လွယ်ကူလှ၏။ မိမိအတွက်အကျိုးရှိသော, ကောင်းသောအလုပ်တို့ကိုလုပ်ရန်ကား အလွန်ကိုခက်လှချေ၏။	သုကရာနိ အသာဓူနိ, အတ္တနော အဟိတာနိ စ၊ ယံ ဝေ ဟိတဉ္စ သာဓုဉ္စ, တံ ဝေ ပရမဒုက္ကရံ။
102	လာကြကုန်လော့၊ မင်းရထားကဲ့သို့ ဆန်းကြယ်သော ဤခန္ဓာဟူသောလောကကိုကြည့်ကြကုန်လော့၊ လောက၌ ခန္ဓာအကြောင်း မသိသူတို့သည်နစ်မွန်းသွားကြကုန်၏၊ သိသူတို့သည် မကပ်ငြိကြကုန်။	ဧထ ပဿထိမံ လောကံ, စိတ္တံ ရာဇရထူပမံ၊ ယတ္ထ ဗာလာ ဝိသီဒန္တိ, နတ္ထိ သင်္ဂေါ ဝိဇာနတံ။
103	လောကသည် အကန်းသဖွယ်သာဖြစ်၏၊ အနည်းငယ်သောသူတို့သာ အမှန်မြင်နိုင်ကုန်၏၊ ပိုက်ကွန်မှပြန်လွတ်သောငှက်သည် နည်းပါးသကဲ့သို့ အနည်းငယ်သောသူတို့သာ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကုန်၏။	အန္ဓဘူတော အယံ လောကော, တနုကေတ္ထ ဝိပဿတိ၊ သကုဏော ဇာလမုတ္တောဝ, အပ္ပေါ သဂ္ဂါယ ဂစ္ဆတိ။
104	လူဖြစ်ဖို့ခဲယဉ်းလှ၏၊ အသက်ရှင်ဖို့ခဲယဉ်းလှ၏၊ တရားနာဖို့ခဲယဉ်းလှ၏၊ ဘုရားပွင့်ဖို့ခဲယဉ်းလှ၏။	ကိစ္ဆော မနုဿပဋိလာဘော, ကိစ္ဆံ မစ္စာန ဇီဝိတံ၊ ကိစ္ဆံ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ, ကိစ္ဆော ဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါ။
105	မကောင်းမှုဟူသမျှကို မပြုရာ၊ ကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံစေရာ၏၊ မိမိစိတ်ကိုဖြူစင်စေရာ၏၊ ဤကားဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတည်း။	သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ, ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ၊ သစိတ္တပရိယောဒပနံ,ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။
106	နိုင်သူသည် ရန်များ၏၊ ရှုံးသူသည် ဆင်းရဲ၏၊ အနိုင်အရှုံးကိုစွန့်၍ ငြိမ်းအေးသူသည် ချမ်းသာ၏။	ဇယံ ဝေရံ ပသဝတိ, ဒုက္ခံ သေတိ ပရာဇိတော၊ ဥပသန္တော သုခံ သေတိ, ဟိတွာ ဇယပရာဇယံ။

107	ရာဂနှင့်တူသောမီးမရှိ၊ ဒေါသနှင့်တူသောအပြစ်မရှိ၊ ခန္ဓာနှင့်တူသောဆင်းရဲမရှိ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသောချမ်းသာမရှိ။	နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ, နတ္ထိ ဒေါသသမော ကလိ၊ နတ္ထိ ခန္ဓသမာ ဒုက္ခာ, နတ္ထိ သန္တိပရံ သုခံ။
108	ဆာလောင်ခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံးရောဂါတည်း၊ သင်္ခါရတရားသည် အလွန်ကဲဆုံးဆင်းရဲတည်း၊ နိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ကဲဆုံးချမ်းသာတည်း၊ ဤသို့မှန်စွာသိ၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။	ဇိဃစ္ဆာပရမာ ရောဂါ, သင်္ခါရပရမာ ဒုခါ၊ ဧတံ ဉတွာ ယထာဘူတံ, နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။
109	အနာကင်းခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံးဆုလာဘ်တည်း၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံးဥစ္စာတည်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူသည် အလွန်ကဲဆုံးဆွေမျိုးတည်း၊ နိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ကဲဆုံးချမ်းသာတည်း။	အာရောဂျပရမာ လာဘာ, သန္တုဋ္ဌိပရမံ ဓနံ၊ ဝိဿာသပရမာ ဉာတိ,နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။
110	ချစ်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်မှုဖြစ်ရ၏၊ ချစ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်ရ၏၊ ချစ်ခြင်းမှလွတ်ကင်းသူအား အဘယ်မှာ စိုးရိမ်မှု, ကြောက်ရွံ့မှုရှိတော့အံ့နည်း။	ပိယတော ဇာယတီ သောကော, ပိယတော ဇာယတီ ဘယံ၊ ပိယတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ, နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။
111	လျှင်မြန်စွာပြေးနေသောရထားကို ထိန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသောအမျက်ဒေါသကို တားမြစ်နိုင်သော သူကို ရထားထိန်းဟုငါဆို၏၊ ကျန်ရထားထိန်းတို့ ကား ကြိုးကိုင်မျှသာတည်း။	ယော ဝေ ဥပ္ပတိတံ ကောဓံ, ရထံ ဘန္တံဝ ဝါရယေ၊ တမဟံ သာရထိံ ဗြူမိ, ရသ္မိဂ္ဂါဟော ဣတရော ဇနော။
112	အမျက်ထွက်သူကို မေတ္တာဖြင့် အောင်ရာ၏၊ မကောင်းသူကို ကောင်းသဖြင့်အောင်ရာ၏၊ နှမြောသူကို ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်အောင်ရာ၏၊ လိမ်ညာသူကို အမှန်ပြောခြင်းဖြင့်အောင်ရာ၏။	အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ, အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ၊ ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန, သစ္စေနာလိကဝါဒိနံ။
113	သံချေးသည် သံမှဖြစ်လာ၍ ထိုသံကိုပင် ပြန်စားသကဲ့သို့ ထိုအတူ မိမိမှဖြစ်ပေါ်လာသော မကောင်းမှုသည် မိမိကိုပင် မကောင်းသောဘဝသို့ ပို့ဆောင်ကုန်၏။	အယသာဝ မလံ သမုဋ္ဌိတံ,တတုဋ္ဌာယ တမေဝ ခါဒတိ၊ ဧဝံ အတိဓောနစာရိနံ, သာနိ ကမ္မာနိ နယန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။
114	သူတစ်ပါးအပြစ်ကို အစဉ်ရှုလျက် အမြဲမပြတ်ကဲ့ရဲ့ တတ်သူအား အာသဝေါတရားတို့ တိုးပွားကုန်၏။ အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာလှသည်သာတည်း။	ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ, နိစ္စံ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ အာသဝါ တဿ ဝဍ္ဎန္တိ, အာရာ သော အာသဝက္ခယာ။
115	များစွာပြောတတ်ရုံမျှဖြင့် ပညာရှိမမည်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဘေးမဖြစ်အောင်၊ ရန်မဖြစ်အောင်၊ ကြောက်ရွံ့မှုကင်းအောင်နေတတ်သူသည်သာ ပညာရှိမည်ပေ၏။	န တေန ပဏ္ဍိတော ဟောတိ, ယာဝတာ ဗဟု ဘာသတိ၊ ခေမီ အဝေရီ အဘယော, “ပဏ္ဍိတော”တိ ပဝုစ္စတိ။

116	သင်တို့သည်ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုကြကုန်လော့။ ဘုရားရှင်တို့သည် ညွှန်ကြားရုံမျှဖြစ်ကုန်၏။ သမာဓိပညာဖြင့် ကိလေသာကိုရှို့မြိုက်သူတို့ သည်သာ မာရ်၏အနှောင့်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်နိုင်၏	တုမှေဟိ ကိစ္စမာတပ္ပံ, အက္ခာတာရော တထာဂတာ၊ ပဋိပန္နာ ပမောက္ခန္တိ, ဈာယိနော မာရဗန္ဓနာ။
117	“အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်”ဟု ပညာဖြင့်မြင်လျှင် သင်္ခါရဒုက္ခတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်း။	“သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ”တိ,ယဒါပညာယ ပဿတိ၊ အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ, ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။
118	“အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏”ဟု ပညာဖြင့်မြင်လျှင် သင်္ခါရဒုက္ခတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်း။	“သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာ”တိ, ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊ အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ, ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။
119	“အလုံးစုံသော သဘာဝတရားတို့သည် အတ္တမဟုတ် ကုန်”ဟု ပညာဖြင့်မြင်လျှင် သင်္ခါရဒုက္ခတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်း။	“သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာ”တိ, ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊ အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ, ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။
120	အနည်းငယ်သောချမ်းသာကိုစွန့်၍ ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကိုရမည်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကိုမြင်သောပညာရှိသည် အနည်းငယ်သောချမ်းသာကိုစွန့်ရာ၏။	မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ, ပဿေ စေ ဝိပုလံ သုခံ၊ စဇေ မတ္တာသုခံ ဓီရော, သမ္ပဿံ ဝိပုလံ သုခံ။
121	ပြုသင့်သည်ကိုမပြု၊ မပြုသင့်သည်ကိုပြုလျှက် မာနထောင်လွှားမေ့လျော့နေသူတို့အား အာသဝေါ တရားတို့သည် တိုးပွားလာ သည်သာတည်း။	ယဉ္ဟိ ကိစ္စံ အပဝိဒ္ဓံ,အကိစ္စံ ပန ကယိရတိ၊ ဥန္နဠာနံ ပမတ္တာနံ, တေသံ ဝဍ္ဎန္တိ အာသဝါ။
122	ကာယဂတာသတိကို အမြဲမပြတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ကြကုန်သော, မပြုသင့်သည်ကို မပြု, ပြုသင့်သည်ကို ပြုလုပ်နေကြကုန်သော သတိ, အသိရှိသောသူတို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် ချုပ်ကုန်၏။	ယေသဉ္စ သုသမာရဒ္ဓါ, နိစ္စံ ကာယဂတာ သတိ၊ အကိစ္စံ တေ န သေဝန္တိ, ကိစ္စေ သာတစ္စကာရိနော၊ သတာနံ သမ္ပဇာနာနံ, အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ အာသဝါ။
123	မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းသည်မြတ်၏၊ မကောင်းမှုသည် နောင်ခါ၌ပူပန်စေတတ်ကုန်၏။ ကောင်းမှုပြုခြင်းသည်လည်း မြတ်၏။ ကောင်းမှုပြုခြင်းကြောင့် နောင်တတဖန် မပူပန်ရပေ။	အကတံ ဒုက္ကဋံ သေယျော, ပစ္ဆာ တပ္ပတိ ဒုက္ကဋံ၊ ကတဉ္စ သုကတံ သေယျော, ယံ ကတွာ နာနုတပ္ပတိ။
124	ဆင်ပြောင်ကြီးသည် စစ်မြေပြင်၌ ကျရောက်လာ သောမြားဒဏ်တို့ကို မတုန်မလှုပ်ခံသကဲ့သို့ ငါသည် လည်း ကျူးလွန်စော်ကားသောစကားတို့ကို သည်းခံ အံ့။ လူအများသည် သီလမရှိကြသည်သာတည်း။	အဟံ နာဂေါဝ သင်္ဂါမေ, စာပတော ပတိတံ သရံ၊ အတိဝါကျံ တိတိက္ခိဿံ, ဒုဿီလော ဟိ ဗဟုဇ္ဇနော။
125	ပကတိယာဉ်တို့ဖြင့် မရောက်ဖူးသောနိဗ္ဗာန်ကို မရောက်နိုင်သည်သာတည်း၊ မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာဆုံးမသဖြင့် ယဉ်ကျေးသူသည်သာ မရောက်ဖူးသောနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်သည်။	န ဟိ ဧတေဟိ ယာနေဟိ, ဂစ္ဆေယျ အဂတံ ဒိသံ၊ ယထာတ္တနာ သုဒန္တေန, ဒန္တော ဒန္တေန ဂစ္ဆတိ။

126	ဤစိတ်သည် ရှေးအခါက လိုရာအာရုံကို လိုက်စားလျက် အလိုရှိတိုင်း ကောင်းနိုးရာရာ လှည့်လည်ကျက်စားခဲ့လေပြီ၊ ချွန်းကိုင်သောဆင်ထိန်းသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ကို နှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့... ငါသည် ယခု ထိုစိတ်ကို မှန်ကန်စွာနှလုံးသွင်းမှုဖြင့် နှိပ်ကွပ်ပေအံ့။	ဣဒံ ပုရေ စိတ္တမစာရိ စာရိကံ, ယေနိစ္ဆကံ ယတ္ထကာမံ ယထာသုခံ၊ တဒဇ္ဇဟံ နိဂ္ဂဟေဿာမိ ယောနိသော, ဟတ္ထိပ္ပဘိန္နံ ဝိယ အင်္ကုသဂ္ဂဟော။
127	မေ့မေ့လျော့လျော့နေနေကြသူတို့အား နွယ်ပင်တို့ ကဲ့သို့ တဏှာသည်တိုးပွား၏၊ သစ်သီးရှာသော မျောက်သည် တောထဲ၌ တစ်ပင်မှတစ်ပင် ခုန်လွှား ကူးသန်းနေသကဲ့သို့ ထိုတဏှာများသူသည် တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ပြေးသွားရ၏။	မနုဇဿ ပမတ္တစာရိနော, တဏှာ ဝဍ္ဎတိ မာလုဝါ ဝိယ၊ သော ပ္လဝတီ ဟုရာ ဟုရံ, ဖလမိစ္ဆံဝ ဝနသ္မိ ဝါနရော။
128	လောက၌ ငြိကပ်တွယ်တာတတ်သော ယုတ်မာသော ဤတဏှာ၏ညှဉ်းဆဲခံရသူအား မိုးခါ၌ ပြိတ်မြက် တောသည် ကြီးပွားသကဲ့သို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု တို့သည် တိုးပွားကုန်၏။	ယံ ဧသာ သဟတေ ဇမ္မီ, တဏှာ လောကေ ဝိသတ္တိကာ၊ သောကာ တဿ ပဝဍ္ဎန္တိ, အဘိဝဋ္ဌံဝ ဗီရဏံ။
129	လောက၌ လွန်ဆန်နိုင်ခဲသော ယုတ်မာသော ထိုတဏှာကို ညှဉ်းဆဲနိုင်ခဲ့ပါမူကား ကြာရွက်မှ ရေပေါက်သည် လျောကျသကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်မှ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတို့သည် လျောကြကုန်၏။	ယော စေတံ သဟတေ ဇမ္မိံ, တဏှံ လောကေ ဒုရစ္စယံ၊ သောကာ တမှာ ပပတန္တိ, ဥဒဗိန္ဒုဝ ပေါက္ခရာ။
130	ထို့ကြောင့် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာကြသောသင်တို့ အား ငါသည်ကောင်းသောစကားကို ဟောအံ့။ ပြိတ်မြက်၏အမြစ်ကို တူးသကဲ့သို့ တဏှာ၏အမြစ် ကို တူးပစ်ကြကုန်လော့။ ရေအလျင်သည် ကျူပင်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ကိလေသာသည် သင်တို့ကို အဖန်ဖန်မဖျက်ဆီးပါစေလင့်။	တံ ဝေါ ဝဒါမိ ဘဒ္ဒံ ဝေါ, ယာဝန္တေတ္ထ သမာဂတာ၊ တဏှာယ မူလံ ခဏထ, ဥသီရတ္ထောဝ ဗီရဏံ၊ မာ ဝေါ နဠံဝ သောတောဝ, မာရော ဘဉ္ဇိ ပုနပ္ပုနံ။
131 132	သံ၊ သစ်သား၊ လျှော်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အမျိုးမျိုးသောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ခိုင်မြဲသောအနှောင်အဖွဲ့ဟု ပညာရှိတို့မဆိုကြကုန်။ ဥစ္စာပစ္စည်းဇနီးမယားသို့မီးသားတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုတဏှာ ကိုသာလျှင် ခိုင်မြဲသောအနှောင့်အဖွဲ့ဟု ပညာရှိတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ပညာရှိတို့သည် ယုတ်နိမ့်ရာသို့ ဆောင်တတ်သော လျော့ရဲဟန်ရှိသော်လည်း လွတ်မြောက်ရန်ခဲယဉ်းသော ဤတဏှာအနှောင့်အဖွဲ့ ကို ဖြတ်တောက်၍ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။	န တံ ဒဠှံ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ, ယဒါယသံ ဒါရုဇပဗ္ဗဇဉ္စ၊ သာရတ္တရတ္တာ မဏိကုဏ္ဍလေသု, ပုတ္တေသု ဒါရေသု စ ယာ အပေက္ခာ။ ဧတံ ဒဠှံ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ, ဩဟာရိနံ သိထိလံ ဒုပ္ပမုဉ္စံ၊ ဧတမ္ပိ ဆေတွာန ပရိဗ္ဗဇန္တိ, အနပေက္ခိနော ကာမသုခံ ပဟာယ။
133	မိမိကိုယ်ကို မိမိစောဒကတက်လော့၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိစစ်ဆေးလော့၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ သတိရှိသောသင်သည် ချမ်းသာစွာနေရလတ္တံ့။	အတ္တနာ စောဒယတ္တာနံ, ပဋိမံသေထ အတ္တနာ၊ သော အတ္တဂုတ္တော သတိမာ, သုခံ ဘိက္ခု ဝိဟာဟိသိ။

134	နေမင်းသည် နေ့အခါ၌သာတင့်တယ်၏။ လမင်းသည် ညဥ့်အခါ၌သာ တင့်တယ်၏။ မင်းသည်မင်းမြောက်တန်ဆာဆင်မှသာတင့်တယ်၏ ရဟန္တာသည် ဈာန်ဝင်စားမှသာ တင့်တယ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ တန်ခိုးတော်ဖြင့် နေ့ညဥ့်ပတ်လုံး တင့်တယ်၏။	ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော, ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ၊ သန္နဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ, ဈာယီ တပတိ ဗြာဟ္မဏော၊ အထ သဗ္ဗမဟောရတ္တိံ ,ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာ။
135	လောက၌ များပြားလှသော စိုးရိမ်ခြင်း,ငိုကြွေးခြင်း,ဆင်းရဲခြင်းတို့သည် ချစ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ကုန်၏။ ချစ်ခြင်းမရှိလျှင် ထိုအလုံးစုံသော ဆင်းရဲတို့သည် မဖြစ်ကုန်။	ယေ ကေစိ သောကာ ပရိဒေဝိတာ ဝါ, ဒုက္ခာ စ လောကသ္မိံမနေကရူပါ၊ ပိယံ ပဋိစ္စပ္ပဘဝန္တိ ဧတေ, ပိယေ အသန္တေ န ဘဝန္တိ ဧတေ။
136	ထို့ကြောင့် လောက၌ ချစ်ခြင်းကင်းသူတို့သည် ချမ်းသာကုန်၏။ စိုးရိမ်မှုကင်းကုန်၏။ ထို့ကြောင့် စိုးရိမ်မှုကင်းခြင်း, ကိလေသာမြူကင်းခြင်းကို တောင်းတသူတို့သည် လောက၌ ဘယ်လိုချစ်ခြင်းကိုမျှ မပြုကြကုန်ရာ။	တသ္မာ ဟိ တေ သုခိနော ဝီတသောကာ, ယေသံ ပိယံ နတ္ထိ ကုဟိဉ္စိ လောကေ၊ တသ္မာ အသောကံ ဝိရဇံ ပတ္ထယာနော, ပိယံ န ကယိရာထ ကုဟိဉ္စိ လောကေ။
137	ကြောင့်ကြမှုမရှိသူတို့သည် တကယ်ချမ်းသာကြကုန်၏။ အမှန်(သစ္စာ) သိခြင်းသို့ရောက်သူတို့သည် ကြောင့်ကြမှုမရှိကုန်။ ကြောင့်ကြမှုရှိ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သူတို့ကို ရှုလော့။ တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်အပေါ်၌ တွယ်တာစွဲလန်းသည် ဖြစ်၍ ပင်ပန်း၏။	သုခိနော ဝတ ယေ အကိဉ္စနာ, ဝေဒဂုနော ဟိ ဇနာ အကိဉ္စနာ၊ သကိဉ္စနံ ပဿ ဝိဟညမာနံ, ဇနော ဇနသ္မိံ ပဋိဗန္ဓစိတ္တော။
138	သာယာဖွယ်မရှိသောအရာသည် သာယာဖွယ်အသွင်ဖြင့်ငင်း...၊ ချစ်ခင်ဖွယ်မရှိသောအရာသည် ချစ်ခင်ဖွယ်အသွင်ဖြင့်ငင်း...၊ ဆင်းရဲသောအရာသည် ချမ်းသာဖွယ်အသွင်ဖြင့်ငင်း... မေ့လျော့နေသူကို လွှမ်းမိုးဖိစီး၏။	အသာတံ သာတရူပေန, ပိယရူပေန အပ္ပိယံ၊ ဒုက္ခံ သုခဿ ရူပေန, ပမတ္တမတိဝတ္တတိ။
139	သူတစ်ပါးအလိုလိုက်ရမှုဟူသမျှသည် ဆင်းရဲ၏။ အစိုးရမှုဟူသမျှသည် ချမ်းသာ၏။ ကိလေသာတို့မှ လွန်နိုင်ခဲသောကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် သူတစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံရာ၌ ပင်ပန်းကြရကုန်၏ ။	သဗ္ဗံ ပရဝသံ ဒုက္ခံ, သဗ္ဗံ ဣဿရိယံ သုခံ၊ သာဓာရဏေ ဝိဟညန္တိ, ယောဂါ ဟိ ဒုရတိက္ကမ။
140	သင်တို့သည် အကယ်၍ ဆင်းရဲကို ကြောက်ပြားအံ့... ဆင်းရဲကို မနှစ်သက်ပြားအံ့... လူရှေ့၌ဖြစ်စေ ကွယ်ရာ၌ဖြစ်စေ မကောင်းမှုကို မပြုကြကုန်လင့်။	သစေ ဘာယထ ဒုက္ခဿ, သစေ ဝေါ ဒုက္ခမပ္ပိယံ၊ မာကတ္ထ ပါပကံ ကမ္မံ, အာဝိ ဝါ ယဒိ ဝါ ရဟော။

141	သင်တို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ယခုလည်းပြု, နောင်လည်းပြုကြမည်ဆိုလျှင် ထွက်ပြေးသော်လည်း သင်တို့အား ဆင်းရဲမှုမလွတ်နိုင်။	သစေ စ ပါပကံ ကမ္မံ, ကရိဿထ ကရောထ ဝါ၊ န ဝေါ ဒုက္ခာ ပမုတျတ္ထိ, ဥပေစ္စပိ ပလာယတံ။
142	ဤလောကသည် ပူလောင်ခြင်းသာဖြစ်၏။ တွေ့ထိမှုဖြင့်နှိပ်စက်၏။ အနာရောဂါကို ငါဟူ၍ ပြောဆိုကုန်၏။ ထင်နေသည်ကတစ်ခြား ဖြစ်နေသည်က တစ်ခြားသာတည်း။	အယံ လောကော သန္တာပဇာတော, ဖဿပရေတော ရောဂံ ဝဒတိ အတ္တတော၊ ယေန ယေန ဟိ မညတိ, တတော တံ ဟောတိ အညထာ။
143	ဘဝ၌ ကပ်ငြိနေသော သတ္တဝါတို့သည် မှတ်ထင်သည်မှ တစ်ပါး တစ်ခြားသာဖြစ်နေ၏။ ကိုယ့်ကို နှိပ်စက်နေသော ဘဝကိုပင် နှစ်သက်နေ၏။ ကိုယ်နှစ်သက်နေသောဘဝသည်ပင်လျှင် ဘေးဖြစ်နေ၏။ ကြောက်စရာဘေးတို့သည်ပင် ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်၏။ ဘဝကို ပယ်ရှားရန်သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံး၏။	အညထာဘာဝီ ဘဝသတ္တော လောကော, ဘဝပရေတော ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိ၊ ယဒဘိနန္ဒတိ တံ ဘယံ,ယဿ ဘာယတိ တံ ဒုက္ခံ၊ ဘဝဝိပ္ပဟာနာယ ခေါ ပနိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ။
144	ရောနှောမှုကြောင့် ချစ်ခင်မှုဖြစ်ရ၏၊ ချစ်ခင်မှုကြောင့်ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးဖြစ်ရ၏၊ ချစ်ခြင်း၏အပြစ်ကို ဆင်ခြင်၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်းကျင့်ရာ၏။	သံသဂ္ဂဇာတဿ ဘဝန္တိ သ္နေဟာ, သ္နေဟန္ဝယံ ဒုက္ခမိဒံ ပဟောတိ၊ အာဒီနဝံ သ္နေဟဇံ ပေက္ခမာနော, ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။
145	အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုငင်း, ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့ကိုငင်း, အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍ ထိုသူတို့၌ နှစ်သက်နှောင်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိသူသည် အကျိုးစီးပွါးအားလုံးဆုတ်ယုတ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကြောင့်ဖြစ်သော ဤဘေးကိုဆင်ခြင်၍ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။	မိတ္တေ သုဟဇ္ဇေ အနုကမ္ပမာနော, ဟာပေတိ အတ္ထံ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တေံ ဘယံ သန္ထဝေ ပေက္ခမာနော, ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။
146	ဝါးရုံကြီးသည် ရှုပ်ထွေးစွာတည်နေသကဲ့သို့ ဇနီးမယား, သမီးသားတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုတဏှာသည် လည်း ရှုပ်ထွေးစွာတွယ်တာလျှက်ရှိ၏။ မျှစ်စို့သည် မငြိမတွယ်တည်နေသကဲ့သို့ မငြိကပ်မတွယ်တာဘဲ ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်းကျင့်ရာ၏။	ဝံသော ဝိသာလောဝ ယထာ ဝိသတ္တော, ပုတ္တေသု ဒါရေသု စ ယာ အပေက္ခာ၊ ဝံသက္ကဠီရောဝ သဇ္ဇမာနော, ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။

147	ခြင်္သေ့သည် အသံကြောင့် မထိတ်လန့်သကဲ့သို့ ပျက်စီးမှုအနိစ္စတို့ကြောင့် မထိတ်လန့်ဘဲ... လေသည် ပိုက်ကွန်၌ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ ဘဝခန္ဓာတို့၌ မကပ်ငြိဘဲ... ကြာသည်ရေဖြင့်မလိမ်းကျံသကဲ့သို့ ကိလေသာဖြင့်မလိမ်းကျံဘဲ... ကြံ့ချိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရာ၏။	သီဟောဝ သဒ္ဒေသု အသန္တသန္တော, ဝါတောဝ ဇာလမှိ အသဇ္ဇမာနော၊ ပဒုမံဝ တောယေန အလိပ္ပမာနော, ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။
148	သူတော်ကောင်းသည် ကောင်းမှုပြုရန်လွယ်၍ မကောင်းမှုပြုရန်ခက်သည်။ သူယုတ်သည် မကောင်းမှုပြုရန် လွယ်ကူ၍ ကောင်းမှုပြုရန်ခက်သည်။	သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ။ ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရံ။
149	သင်္ခါရတို့သည် မမြဲလေကုန်စွတကား၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောသာ ရှိကုန်၏။ ဖြစ်ပြီးလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြကုန်၏။ ထိုသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်သာ ချမ်းသာလှပေ၏။	အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ,ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ,တေသံ ဝူပသမော သုခေါ။
150	ရဟန်းတို့..သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်ကြကုန်လော့..မေ့လျော့မနေကြကုန်လင့်.. သေရန်အချိန်ကျ, နောင်ကာလမှ နှလုံးမသာမယာခြင်း မဖြစ်ကြပါစေလင့်.. ဤသည်ကား.. သင်တို့အတွက် ငါဘုရား၏အဆုံးအမပေတည်း..။	ဈာယထ, ဘိက္ခဝေ, မာ ပမာဒတ္ထ၊ မာ ပစ္ဆာ ဝိပ္ပဋိသာရိနော အဟုဝတ္ထ။ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ။